

קדונו, עמד לבד ברבי שמעון.. הוא היה עומד ברעדה כזו, ביראה, בדבקות כזה, בשמחה כזה, הוא רצה לראות תכף את זה - "וידע כל פעול כי אתה פעלתו".

כל העולם לא ידעו איפה רבי ישראל, אני הרגשתי שהוא נמצא למטה בבית-כנסת, אז הלכתי לשמוע, לראות מה יש שמה. אני באתי וראיתי שהוא לא יכול לזוז הלאה, "וידע כל פעול כי אתה פעלתו".

איי, הוא אמר אלה הדיבורים, הוא טען עם השם יתברך, "מתי יהיה זה וידע כל פעול כי אתה פעלתו" ?

היה רועד כל כולו וגם כל הבניין רעד, "וידע כל פעול כי אתה פעלתו".

בציון של רבי שמעון הוא לא היה נכנס עם נעלים. היה בחורף, בקור, כשהיה קור כזה.. בלי נעלים, כמו בקודש הקדשים. והוא היה בוכה.. אני לא יכול לתאר. יכולים לחשוב שזה שקר, אי אפשר דבר כזה, איפה יש לגוף כל-כך דמעות, כל-כך קול, איך !!

אבל אני ראיתי שבכל פעם היה יותר חזק הבכי, הדמעות. אדרבא, היה מתגבר.

זה היה בחורף, קר מאד, והוא במקום שעמד, וכשהוא גמר הוא הלך מהציון, יצא.. כמו שפותחים דלת של תנור, בית-מרחץ. היה יוצא חום מהציון. והציון היה רטוב מהדמעות, ועל הציון היה כמו נחל, כמו ששופכים מים!

ואני עומד שם, "איך זוכים לזה, אני רוצה גם-כן לבכות, אני רוצה גם-כן. מאיפה לוקחים את זה..!"

ראש-השנה של רבי ישראל, משיח היה בעולם הזה אם לא היו מתלוצצים ומבזים את ברסלב! הוא היה דואג תמיד על ישראל. תמיד היה לו צער כזה על ישראל, "איפה, איפה עם ישראל, איפה התורה, איפה!"

איך אנחנו יכולים לנוח, לאכול ולישן בצער בצרות כאלה של עם ישראל?

והיום הוא מנהיג ישראל! לוקחים כל הכסף וכל הכבוד וכל הגדולה של ברסלב, ואני המנהיג! יש הרבה מנהיגים, אבל זה לא ברסלב, ברסלב יש מעט. אבל זה טוב, "טוב מעט לצדיק!"

אוי, צריך ללכת לכל השקרנים, שידעו מה זה. המתנגדים בראש-השנה היה להם בזיון, הם באו לזרוק אבנים, אז הם שמעו את התפילות שלנו בראש-השנה והגנונים והזמירות, אז הלכו בלי אבנים. נפל עליהם פחד... (ההמשך יבוא)

(ליקוטי תפילות חלק ב - תפילה נו)

תפילה

... עשה למען שמך וקדש את שמך, והיה עמנו ועזרנו שנזכה מהרה לשוב אליך באמת ולב שלם, ובפרט בימים הנוראים הקדושים והמאוימים מאד מאד שהם ימי אלול וראש-השנה ועשרת ימי תשובה ויום-הכפורים שהם ארבעים ימי רצון, שבהם נתרצת למשה רבינו עליו השלום ונתת לו את הלוחות [שניות] האחרונים, עד שביום האחרון נתרצת לו בשלמות ואמרת לו בשמחה סלחתי כדברך, ונקבע ליום מחילה וסליחה לדורות, הוא יום הכפורים הקדוש והנורא והנשגב יום אחד בשנה. והכל עשית למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו.

רחם עלינו ועזרנו והושיענו שנזכה לקבל הימים הקדושים הנוראים הללו בקדושה ובטהרה גדולה, ונזכה לשוב בהם בתשובה שלמה באמת, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם לילך בדרכיך ולקיים מצוותיך ולעסוק בתורתך באמת כל ימי חיינו, ולהתפלל בכוונה שלמה ונשפוך לבנו כמים נוכח פני ה', פלגי מים תרד עינינו על חטאתינו ועוונותינו ופשענו ועל רבוי צרותינו, עד אשר נזכה לרצות ולפייס אותך שתמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשענו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך, ותעקור ותשבר ותבטל כל הגזרות שאינם טובות מעלינו, הן אותם שכבר נגזרו הן אותם שרוצים לגזור, חס ושלום, עד שנזכה שיתגדל ויתקדש שמך הגדול על ידינו תמיד. וכשם שענית למשה רבנו ואמרת לו ביום הכפורים בשמחה, 'סלחתי' כן תתרחם ותתפייס לעמך ישראל ביום הכפורים ותענה ותאמר להם 'סלחתי', בשמחה וחדוה רבה ויגדל שמך עד עולם, עד שנזכה במחרת יום הכפורים שיהיה ראוי לקרותו שם ה' באמת לאמתו, על-ידי שיגדל בו שם ה' לנצח על-ידי המחילה והסליחה של יום-הכפורים, ועל-ידי ביטול כל הגזרות וכל הצרות מעלינו, שאז דייקא שמך הגדול בשלמות כאשר הודעת לנו על-ידי חכמיך הקדושים [זכרונם לברכה] זכותם יגן עלינו :

עצות המבוארות - מועדי השם / חנוכה - אות ז

כפי שכל אחד זוכה לפעול ביום הכפורים בבקשת "סלח נא", היינו כפי שזוכה לפעול אצל השם יתברך על מחילת חטאיו ועוונותיו, כן הוא זוכה לקדושת חנוכה. כי קדושת חנוכה נמשכת מן הסליחה של יום הכפורים, כי חנוכה מרמז על חנוכה בית המקדש. היינו שעל ידי קיום מצוות נר חנוכה, כמבואר בסעיפים הקודמים, ובפרט כמבואר בסעיף ג', עניין חנוכה, על ידי זה זוכה להמשיך קדושת בית המקדש. ולזאת זוכים על ידי פעולת סליחה ומחילה של יום כיפור, כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק שני (סימן ז') בתורה "כי מרחמם ינהגם".

ועיקר קדושת בית המקדש שממשיך בחנוכה, היא הזכיה בדעת אמתית לדעת ולהודיע (דברים ד, ט) "כי ה' הוא האלקים". היינו שידע ויאמין שכל העניינים שנדמה לו כי נפעלים הם בדרך הטבע, כולם בהשגחתו הפרטית יתברך הם. ורק כדי לנסות את האדם אם יאמין בהשגחה פרטית, הלבשי השם יתברך את השגחתו בדרך הטבע, הן בכלל הן בפרט. וצריך לדעת ולהאמין שהשם יתברך הוא בורא כל העולמות וכל הנבראים, ומנהיג ומושל בהם לבדו וכל הסבות, מאורעות והרפתקאות בכלל ובפרט, הכל נפעל בהשגחתו הפרטית בלי שום חיוב טבעי כלל. וצריך לדעת ולהבין ששום נברא אינו יכול לעשות טובה או רעה בלי השגחתו יתברך. כך מבואר בלקוטי הלכות.

על כן, כאשר האדם זקוק לטובה או להנצל מרע, יפנה רק אל השם יתברך בתפלה ובקשה. כי מלבדו אין כח שיוכל להושיעו מן הרעה, ומלבדו יתברך אין כח שיוכל להיטיב עמו. ועל ידי הדעת האמתית הזאת נצולים מעוונות, שזה עיקר הרחמנות על ישראל. היינו שעיקר הרחמנות על יהודי הוא שיזכה לדעת אמתית, לדעת כי ה' הוא האלקים, כמבואר למעלה בסעיף זה. דעת אמתית זאת צריך להכניס גם בילדים ובתלמידים מדור

שנה טובה ורפואה וישועה לכבוד... מחמד עיני השוכן בלבי תמיד מר... הנושא את נפשו אל נתיבי החכמה של החכם האמת, אב לכל החכמים יחידי הדורות, נחל נובע אשר בחכמתו הנוראה מאיר עיני ישראל, איך לצאת מהחושיך ומשטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שטות וטעות ושווא ושקר. בעבור זה, בחר בו ה' וסיבב סיבות רבות ופלאות גדולות, עד שנתבסס ונתבסס החיבור והיחוד הקדוש שלנו אשר מזה נולד לנו ילד פלא, הנקרא "יב"ה הנחל", שהכל מתפלאים, משתאים ומשתוממים עליו, ומקבלין אותו בחיבה וחדווה רבה, כי הוא משקה את ישראל מימי אמת, שמהם תצמח הגאולה בקרוב. ה' ירפאהו בשלימות וישמרנו מכל רע ומכל מחלה וכאב אמן ואמן. ברוך הטוב והמטיב, ברוך רופא חולים, אנחנו חייבים להודות ולהלל לה' על כל הטוב אשר גמל עמך ועם כל ישראל, אשר שם נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך.

(מספר אָבִי הנחל - מכתב קטן)

מכתב

שבתי שלום

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא, ת.נ.צ.ב.ה.